ogsaa i Overensstemmelse med Kendsgerningerne og følgende den Retningslinie, der var lagt, og som Bladets Redaktion ansaa for at være alvorligt ment.

Lad de valgte Kvinder ved deres Handlinger vise, at de er Kvindesagskvinder, og ingen vil nægte det. At de Kvinder, som D. K. sigtede paa at faa ind, ikke blev valgt, foranledigede Bladet til at kalde Valget for en halv Sejr, er dette for meget sagt? Er D. K. under Valgets Tummel forskrækket løbet fra den Retningslinie, der lagdes paa Fællesmødet i Fredericia, kan man ikke derfor forlange af Bladet, at det skal kunne vide detfe og ligeledes løbe fra den vedtagne Taktik. Hvor ender vi saa?

Elisa Petersen ønsker at fremhæve, at det ikke var hende, der havde sagt, at vor Taktik stammede fra et Kontor i København. Hun havde sagt, at de Mænd, der modtog Henvendelser om denne Taktik, maatte tro, at den kun havde Rod i et Kontor i København, naar saa faa Kvinder mødte i Partierne for at støtte den.

Karen Johansen, Holstebro, ønskede stærkt at understrege, at det er Fællesmødet i Fredericia, der har anlagt Taktikken, og at Bladet kun har handlet ud fra dets Beslutning. Véd ikke, om man paa Grundlag af de Erfaringer, der er indvundne, bør forandre Taktikken. Kan ikke se noget forkert i, at D. K. udpeger Kvinder til at fortsætte det Arbejde, vi har paabegyndt. Vi maa vel huske, at vi kun har naaet et Middel, ikke et Maal, i Valgretten. Det vilde have været klogere, om Kandidatemnerne var bleven nævnt længe før Valget. Navnene havde været gode i Agitationen. Muligt at Taktikken i forskellige Retninger kunde have været anderledes, men vi, Fællesmødet og Fællesmødet alene, har Ansvaret.

Angaaende Bladets Stilling vilde hun spørge om, hvorledes Bladet skulde have forholdt sig, naar det havde erklæret de fire i Folketinget for at være Kvindesagens Repræsentanter, og det saa viste sig, at de gik stik imod det, der er Livsnerven i vort Arbejde. Haaber det vil vise sig, at de valgte staar paa den rigtige Side.

Det var let nok at faa valgt kvindelige Valgmænd, men man spaaede os, at deres Indflydelse vilde blive manøvreret bort ved Landstingsvalget. Der er meget at lære angaaende taktiske Operationer for de Kvinder, der skal gøre sig gældende indenfor Partierne, men det er alligevel den Vej, der maa gaas.

Anna Jørgensen, Aarhus, giver Elisa Petersen sin Tilslutning. Holder meget af D. K., og anerkender det store Arbejde, og har ogsaa, naar de sidste Gange undtages, været glad ved at læse Bladet. Paataler Artiklen „Dødsbataillonen". Vi kender udmærket godt de indvalgte fire Kvinder. *Elna Munch* har gennem „Landsforbundet for Kvinders Valgret" gjort et stort Arbejde for Kvindesagen. *Karen Ankersted* svarede paa et Møde i Aarhus paa forskellige Interpellationer (G. Lemche gor opmærksom, paa, at det var de skriftlige Interpellationer, der ikke var bleven besvaret). Taleren henstiller til Redaktionen, at den lader de kvindelige Repræsentanter paa Rigsdagen være i Fred.

Camilla Nielsen, København, giver Elisa Petersen sin fulde Tilslutning. Kvinderne maa melde sig ind i Partierne, og de véd sikkert godt, hvor de hører hjemme. Er glad ved at læse Bladet med Undtagelse af enkelte Artikler. G. Lemche er en stor Person, der ikke maa lade sig berøre af Kritik. Hun er dygtig, men maa rette sig efter vore Ønsker. Artiklen om Hittebørnshospitalet er misvisende. Bladet bør bringe oplysende Artikler. Mænderne siger ikke Kvinderne Sandheden.

Ida Mynster, Marvede: Kvinderne bør gaa ind i de i de politiske Partier. De kunde maaske vækkes ved at Partierne deltes i en mandlig og en kvindelig Afdeling. Vil ogsaa sige, at G. Lemche er saa stor en Personlighed, at hun kan tage mod Kritik.

Redaktør Rosted, Assens, betragter et Kvindeparti som en Ulykke og maner Kvinderne til at gaa ind i de politiske Partier. Betragter Taktikken i Fredericia som en Fejltagelse, men det er let at lade sig rive med. Maa dog sige, at netop denne Taktik gjordet det lettere i den Landstingskreds, hvor han var Valgmand, at faa en Kvinde valgt som Suppleant. Venstre, som er det Parti, Taleren tilhører, skylder D. K. stor Tak, fordi det har udbredt Kendskab til Politik blandt Kvinderne. Angaaende Bladet véd han af Erfaring, at en Redaktør ofte maa staa for en Afsæbning. Vi skal imidlertid vogte os for at gaa over Stregen. Det er godt, at man mærker, at der staar en Personlighed bag ved de Ord, der skrives. Har selv staaet overfor en lignende Kritik, indtil han valgte at købe sit eget Blad.

Birgitte Berg-Nielsen synes G. Lemche kunde have skrevet lidt venligere om de valgte Repræsentanter, men er her 1 pCt. Kritik, saa er her 99 pCt. Anerkendelse og Beundring for hendes store Arbejde; hun har skaffet en Respekt for Bladet som aldrig før. Kvinderne maa ind i Partierne for at gøre sig gældende og blive ligesaa politisk modne som Mændene, der er langt mere disciplinerede end Kvinderne. Der skal Kendskab til politisk Teknik, og man skal kunne manøvrere. Vi skal søge Oplysning og Uddannelse.

Kirstine Bro, Fredericia: Kvinderne skal ind i Partierne. Naar der ikke opstilledes saa mange Kvinder, er det fordi, Partierne er bange for, at de skal være til at rende om Hjørnet med. Partierne stoler ikke paa Kvinderne.

Ida Holck, Maribo: Vi maa tage vor Del af Ansvaret for, hvad vi vedtog i Fredericia. De gifte Kvinder meldes ikke ind i Partierne, der staar kun de gifte Mænd, fordi de ikke vil betale for to. Vi har ved vore Interpellationer gjort en udmærket Reklame for vor Sag.

Ingeborg Tolderlund, Thisted: Naar Elisa Petersen advarer D. K. mod at være „Barnepige" for os, vil hun advare mod, at Kvinderne gaar ind i de politiske Partier, for der faar de „Barnemænd" og dem har hun ingen Tillid til, hvad Oplysning angaar. Takker G. Lemche for hendes Arbejde for Bladet. Vi skal værne om vort Blad og vor Redaktion.

Astrid Holten, Sorø: Vejen gaar indenfor Partierne. Vi kan godt slaa ind paa en anden Taktik, hvis vi ikke er tilfreds med denne. Det Valg, vi gennemførte i Fredericia, var efter alle Kunstens Regler, i Praksis er det anderledes.

Julie Arenholt, København: „Kvinderne maa ind i Partierne", fandt dette som en rød Traad i Indlederens Kritik, men savnede den røde Traad og det forløsende Ord i hendes Fremtidsplaner. Det er vanskeligt at sige allerede nu, hvorledes D. K. skal ledes ved et kommende Valg. Den indirekte Vej har vi prøvet i Masser af Aar, har det hjulpet? Indlederen forlanger, at man roligt og stilfærdigt skal paavirke Partierne, ja, hvem der *er* rolige og stilfærdige, kan gøre det paa *den* Maade, men man kan ikke stille ensartede Krav i den Retning til uensartede Mennesker. Hver maa have Lov til at virke paa sin Maade.